

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095122416/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Tilbageblik på fordums fremtid

Jeg kan ikke sove. Der lyder en forpint klage udenfor, og der er en dæmpet trussel i stormens brummen; der siver angst ind til mig. Denne angst blir stærkere, nu da vinden dør hen i en mumlen, der blir dybere og lysom mørkere og ender i et pust.

Nu kommer det, langt borte i de fjerneste trætoppe. Først er det en læs, ensformig riben; det nærmer sig fra træ til træ som en susen, det tar større fart, det blir til en hylen, først dyb, så højere, stigende, mens det nærmer sig. Nu går det med en gennembrændende skingren gennem de nærmeste træer, jeg synes, huset ryster. Det farer op ad muren og op på taget med et hvin, det slår ned gennem skorstenen og kommer ind i mit værelse med et skratende brøl, der ender i et gisp. Jeg mærker en kold luftning over mit ansigt.

Hvad er det? Der er noen herinde. Jeg rejser mig op i sengen. Jeg er ikke lenger alene. Jeg blir kald. Jeg borer mit blik gennem mørket. Så blir det langsomt lyst. Vinduene viser sig som to grågule firkanter. Møblerne dukker forsigtig halvejs frem af mørket. Jeg ved, der står noen tæt ved siden af mig, men jeg tør ikke se derhen, før pludselig mit hoved drejes til siden med et ryk. Der står det – en alen fra mit hovedgerde.

Hvem er du? tænker jeg, men får ikke sagt noget.

Du begærer nyt, jeg vil lære dig at finde det, hørte jeg en tør stemme sie. Seg i dig selv, gå til bands i dig selv; der er løsningen på den store gikle.

Jeg så på ham. Hans ben var lange og uhyre tynde, hans krop var sammentørret, og hans hjerte hang mellem ribbenene som en indskrumpet læderpose. Men hans hoved var forferdelig stort.